

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-339/20 - 1

Asia C-339/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

24.7.2020

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Cour de cassation (Ranska)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

1.4.2020

Valittaja:

VD

[--]

RANSKAN TASAVALTA

[--]

VÄLIPÄÄTÖS – COUR DE CASSATION, RIKOSASIOIDEN OSASTO

1.4.2020

VD on valittanut cour d'appel de Paris'n (Pariisin ylioikeus, Ranska) tutkintaosaston toisen jaoston 20.12.2018 antamasta tuomiosta nro 10, jolla on ratkaistu menettelytoimien kumoamista koskeva VD:n vaatimus sisäpiiritiedon väärinkäyttöön ja rahanpesuun liittyvän epäilyn perusteella käynnistetyn tutkinnan yhteydessä.

[--] [alkup. s. 2] [--] [menettelyä koskevia seikkoja]

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 1 [– –] [johdanto]
- 2 Sisäpiiritiedon väärinkäytöksi ja rikoksen salaamiseksi epäiltyjä tekoja koskeva tuomioistuintutkinta käynnistettiin 22.5.2014 esitetyn rikosoikeudellisen menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen perusteella.
- 3 Tutkintaa laajennettiin 14.11.2014 ensimmäisellä täydentävällä hakemuksella siten, että rikosnimikkeiksi tulivat sisäpiiritiedon väärinkäyttö, avunanto sisäpiiritiedon väärinkäyttöön sekä näiden rikosten salaaminen. Riippumattoman rahoitusmarkkinaviranomaisen (Autorité des marchés financiers, AMF) sihteeristö antoi 23.9.2015 ja 25.9.2015 ilmoituksen, johon oli liitetty sen omassa tutkimuksessa kootut todisteet, joihin sisältyi muun muassa puhelimen käyttöön liittyviä henkilötietoja, ja tämän ilmoituksen johdosta tutkintaa laajennettiin 29.9.2015, 22.12.2015 ja vielä 23.11.2016 jätettyjen kolmen täydentävän hakemuksen perusteella siten, että se koski myös CGG:n, Airgasin ja Air Liquiden arvopapereita ja mahdollisia muita näihin liittyviä rahoitusvälineitä; rikosnimikkeet olivat samat, ja niihin lisättiin avunanto, lahjonta ja rahanpesu.
- 4 CGG:n ja Airgasin arvopapereihin liittyvät teot erotettiin 22.12.2015 erillisinä käsiteltäviksi, ja sitten 20.4.2017 pelkästään CGG:n arvopapereihin liittyvät teot erotettiin erillisinä käsiteltäviksi.
- 5 VD on tullut tutkinnan kohteeksi 10.3.2017 kyseisiin arvopapereihin liittyvien tekojen osalta sisäpiiritietojen väärinkäyttöä ja rahanpesua koskevan epäilyn perusteella, ja hän on esittänyt 5.9.2017 pätemättömäksi toteamista koskevan vaatimuksen ja jättänyt 19.10.2018 kaksi kirjelmää, joissa hän vaati menettelytoimien kumoamista.

Ensimmäinen valitusperuste

- [– –]
- 6 [– –]. [alkup. s. 3]
- 7 [– –]
[– –]
- 8 [– –]
- 9 [– –] [*Rahataloutta ja rahoitusmarkkinoita koskevan lain (code monétaire et financier; jäljempänä raha- ja finanssilaki) L. 465-1 §:n perustuslain vastaisuutta koskeva valitusperuste, jonka Cour de cassation toteaa jäävän vaille kohdetta*]

Toinen ja kolmas valitusperuste

[– –]

10 [– –]

11 [– –]

[– –] **[alkup. s. 4]**[– –]

12 [– –]

13 [– –]

[– –]

14 [– –]

15 [– –] **[alkup. s. 5]** [– –] *[Valitusperusteet, jotka koskevat Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen ja kansallisten oikeussäntöjen rikkomista, puutteellisia perusteluja ja oikeudellisten perusteiden puuttumista sen osalta, että esitutkinta-aineistoa ei ole liitetty oikeudenkäyntiaineistoon, ja jotka Cour de cassation on hylännyt]*

Neljäs valitusperuste

Valitusperusteen sisältö

16 Valitusperuste koskee Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen ja 8 artiklan; Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8, 11 ja 52 artiklan; 12.7.2002 annetun direktiivin 2002/58/EY 15 artiklan 1 kohdan; raha- ja finanssilain L. 621-10 §:n; postilaitoksesta ja sähköisestä viestinnästä annetun lain (code des postes et communications électroniques; jäljempänä posti- ja televiestintälaki) L. 14-1 ja R. 10-13 I §:n; rikoslain (code pénal) 112-4 §:n sekä saman lain johdantopykälän, 591 §:n ja 593 §:n rikkomista sekä puutteellisia perusteluja ja oikeudellisten perusteiden puuttumista.

17 Valittaja arvostelee valituksenalaista tuomiota siltä osin kuin siinä todetaan, että kanne on huonosti perusteltu eikä todisteen hylkäämiseen tai menettelytoimen kumoamiseen ole aihetta, seuraavista seikoista huolimatta:

”1. ensinnäkin koska Euroopan unionin tuomioistuin on todennut yhden riita-asiassa sovellettavan oikeussäännön olevan eurooppaoikeuden vastainen, kansallisen tuomioistuimen on noudatettava lausumassaan tätä eurooppaoikeuden vastaisuutta koskevaa tuomiota; katsoessaan, että ”L. 621-10 §:n säännökset eivät vaikuta olevan vastoin henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annetun direktiivin 2002/58/EY 15 artiklan 1 kohtaa”, cour d’appel de Paris on jättänyt noudattamatta edellä mainittuja

oikeusnormeja, koska sen olisi pitänyt soveltaa ratkaisua, jonka mukaan raha- ja finanssilain L. 621-10 § on eurooppaoikeuden vastainen;

2. toiseksi jokaisen tuomion on joka tapauksessa sisällettävä asianmukaiset perustelut ratkaisulle, ja riittämättömät perustelut katsotaan puutteellisiksi; kun cour d'appel de Paris hylkäsi VD:n pätemättömäksi toteamista koskevan vaatimuksen unionin tuomioistuimen 2.10.2018 antaman tuomion perusteella täsmentämättä, miten sen mainitsema unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö estää raha- ja finanssilain L. 621-10 §:n eurooppaoikeuden vastaisuutta koskevan ratkaisun soveltamisen käsiteltävässä asiassa, se on tulkinnut virheellisesti edellä mainittujen oikeusnormien merkitystä ja soveltamisalaa.”

Cour d'appel de Paris 'n vastaus

- 18 Cour d'appel de Paris on hylännyt väitteen, joka koskee raha- ja finanssilain L. 621-10 §:n sekä posti- ja televiestintälain L. 34-1 §:n eurooppaoikeuden vastaisuutta 12.7.2002 annetun direktiivin 2002/58/EY pakottavien säännösten osalta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön valossa tarkasteltuna, **[alkup. s. 6]** palautettuaan ensin mieliin olosuhteet, joissa erityisesti VD:tä koskevat henkilötiedot on kerätty; väitteen hylkääminen perustuu siihen, ettei raha- ja finanssilain L. 621-10 §, jossa annetaan toimivaltaisille ja salassapitovelvollisille hallintoviranomaisen virkamiehille valtuudet vaatia kirjautumistietoja, vaikuta olevan vastoin edellä mainitun direktiivin 15 artiklan 1 kohtaa.
- 19 Cour d'appel de Paris väittää, että sama pätee posti- ja televiestintälain L. 34-1 §:n säännöksiin, koska siihen on tehty R. 10-3 I §:llä rajoituksia sekä operaattoreiden säilytettäviksi määrättyjen tietojen että tietojen säilytysajan osalta.
- 20 Cour d'appel de Paris korostaa, että markkinoiden väärinkäytöstä 16.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 23 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa televiestintäoperaattorin hallussa olevia tietoliikennetietoja, jos voidaan perustellusti epäillä 14 artiklan a tai b alakohdan, joissa kielletään tekemästä sisäpiirikauppoja tai yrittämästä niiden tekemistä sekä suosittelemasta, että toinen henkilö tekee sisäpiirikauppoja, taikka houkuttelemasta toista henkilöä tekemään sisäpiirikauppoja, tai 15 artiklan, jossa kielletään markkinoiden manipulointi, rikkomista ja jos näillä tiedoilla saattaa olla merkitystä tutkittaessa tällaista rikkomista.
- 21 Cour d'appel de Paris päättelee tästä, ettei yleisesti sovellettavan, kaikilta osiltaan velvoittavan ja jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä sellaisenaan sovellettavissa olevan unionin asetuksen eli unionin lainsäädäntöön kuuluvan säädöksen mukaisten säännösten soveltaminen voi johtaa pätemättömyyteen.
- 22 Valittaja vaatii kumoamaan valituksenalaisen tuomion väittäen lähinnä, että on ollut vastoin edellä mainittua direktiiviä 2002/58/EY, sellaisena kuin unionin tuomioistuin sitä tulkitsee, kerätä tietoja edellä mainittujen oikeussääntöjen perusteella, sillä näissä oikeussäännöissä säädetään yleisestä ja erotuksetta

tapahtuvasta tietojen säilyttämisestä, eikä raha- ja finanssilain, sellaisena kuin se on muutettuna 26.7.2013 annetulla lailla, L. 621-10 §:n säännöksissä rajoiteta mitenkään AMF:n tutkintahenkilöstön oikeutta vaatia säilytettyjä tietoja.

- 23 Julkisasiamies toteaa tästä, että unionin tuomioistuimelle on esitettävä kaksi kysymystä, joista ensimmäisessä on tiedusteltava, ovatko edellytykset, jotka on asetettu yksityisten operaattorien toteuttamalle kirjautumistietojen säilyttämiselle, eurooppaoikeuden mukaisia, ja toisessa on tiedusteltava edellytyksistä, joiden täytyessä AMF voi saada näitä tietoja ja joista on säädetty edellä mainitussa L. 621-10 §:ssä, sellaisena kuin sitä tuolloin sovellettiin, kun huomioon otetaan markkinoiden väärinkäytöstä 16.4.2014 annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014, **[alkup. s. 7]** jolla on kumottu sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista 28.1.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY, säännökset ja näistä jäsenvaltioille aiheutuvat velvoitteet.
- 24 Valittaja vastaa tähän, ettei unionin tuomioistuimelta ole tarpeen pyytää ennakkoratkaisua, sillä unionin tuomioistuin on jo ottanut selkeästi kantaa 12.7.2002 annetun direktiivin 2002/58/EY merkitykseen.
- 25 Valitusperusteen tarkastelussa on erotettava toisistaan kirjautumistietojen saamista koskevat menettelysäännöt ja niiden säilyttämistä koskevat menettelysäännöt.

Kirjautumistietojen saaminen

- 26 Unionin tuomioistuin on todennut 21.12.2016 antamassaan tuomiossa Tele 2 Sverige (yhdistetyt asiat C-203/15 ja C-698/15), että direktiivin 2002/58 15 artiklan 1 kohtaa, kun se luetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 11 artiklan sekä 52 artiklan 1 kohdan valossa, on tulkittava siten, että ”se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säännellään liikenne- ja paikkatietojen suojaa ja turvaa – ja jossa ei rikollisuuden torjumisen puitteissa rajoiteta tätä tietojen saantia vain vakavan rikollisuuden torjumisen tarkoitukseen, eikä tietojen saannin edellytykseksi aseteta tuomioistuimen tai riippumattoman hallintoviranomaisten suorittamaa ennakkovalvontaa eikä vaadita, että kyseessä olevat tiedot säilytetään unionin alueella” (125 kohta).
- 27 Conseil constitutionnel (perustuslakituomioistuin, Ranska) on puolestaan todennut 21.7.2017 antamassaan päätöksessä, että raha- ja finanssilain L. 621-10 §:n 1 momentti on perustuslain vastainen sillä perusteella, että AMF:n tietojensaannissa noudatettu menettely, sellaisena kuin sitä sovellettiin tosiseikkojen tapahtumahetkellä, ei ollut ihmis- ja kansalaisoikeuksien julistuksen (Déclaration des droits de l’homme et du citoyen) 2 §:ssä tarkoitetun yksityiselämän suojan mukainen. Conseil constitutionnel katsoi kuitenkin, että riidanalaisten säännösten välittömästä kumoamisesta aiheutuisi ilmeisen kohtuuttomia seurauksia, ja lykkäsi niiden kumoamista 31.12.2018 asti. Lainsäätäjä ryhtyi toimeen tämän perustuslainvastaisuuden toteamisen perusteella ja lisäsi 23.10.2018 annetulla lailla nro 2018-898 uuden L. 621-10-2 §:n, jonka mukaan AMF:n tutkintahenkilöstö voisi saada kirjautumistietoja ainoastaan ”contrôleur des

demandes d'accès” -nimisen riippumattoman hallintoviranomaisen antamalla ennakkoluvalla.

- 28 Kun huomioon otetaan, että Conseil constitutionnelin antaman ratkaisun vaikutuksia lykättiin ajallisesti, on katsottava, ettei tosiseikkojen tapahtumahetkellä voimassa olleiden oikeussääntöjen perustuslainvastaisuutta voida katsoa pätemättömyysperusteeksi. Sitä vastoin, vaikka raha- ja finanssilain L. 621-1 §:ssä **[alkup. s. 8]** – niin riidanalaisten toimien aikaan sovelletussa kuin nykyisessä muodossaan – säädetään, että AMF on ”riippumaton viranomainen”, sen tutkintahenkilöstölle annetut valtuudet saada kirjautumistietoja ilman tuomioistuimen tai toisen riippumattoman hallintoviranomaisen harjoittamaa ennakkovalvontaa ei ole Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 11 artiklasta, sellaisina kuin unionin tuomioistuin niitä tulkitsee, johtuvien vaatimusten mukainen.
- 29 Avoimeksi jää vain kysymys mahdollisuudesta lykätä ajallisesti raha- ja finanssilain L. 621-10 §:n eurooppaoikeuden vastaisuuden seurauksia.

Kirjautumistietojen säilyttäminen

- 30 Unionin tuomioistuin on todennut 21.12.2016 antamassaan tuomiossa Tele 2 Sverige (yhdistetyt asiat C-203/15 ja C-698/15), että direktiivin 2002/58 15 artiklan 1 kohtaa, kun se luetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 11 artiklan sekä 52 artiklan 1 kohdan valossa, on tulkittava siten, että ”se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa rikollisuuden torjumiseksi säädetään kaikkien tilaajien ja rekisteröityjen käyttäjien liikenne- ja paikannustietojen yleisestä ja erotuksetta tapahtuvasta säilyttämisestä kaikkien sähköisten viestintävälineiden osalta” (112 kohta).
- 31 Käsiteltävässä asiassa AMF, joka epäili sisäpiirikauppoja ja markkinoiden väärinkäyttöä, jotka saattavat täyttää useiden vakavien rangaistavien tekojen tunnusmerkit, on tutustunut säilytettyihin tietoihin, ja sen on ollut tarpeen verrata keskenään erilaisia säilytettyjä tietoja tietyltä aikaväliltä tutkimuksensa tehokkuuden varmistamiseksi; tämän ansiosta on paljastunut sisäpiiritietojen vaihtoa useiden osapuolten välillä ja lainvastaisia menettelyjä on käynyt näin ilmi.
- 32 Nämä AMF:n johtamat tutkimukset vastaavat sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28.1.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/6/EY valtioille asetettuja velvoitteita: direktiivin mukaan valtion on nimettävä yksi hallintoviranomainen, jonka valtuuksiin kuuluu 12 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määritellyn mukaisesti muiden muassa ”vaatia olemassa olevia tallenteita puheluista ja tietoliikenteestä”.
- 33 Markkinoiden väärinkäytöstä 16.4.2014 annetussa asetuksessa (EU) N:o 596/2014, joka on korvannut edellä mainitun direktiivin 3.7.2016 alkaen, vahvistetaan – kuten sen 1 artiklan mukainen kohde kuuluu – ”sisäpiirikauppoja, sisäpiiritiedon laitonta ilmaisemista ja markkinoiden manipulointia – – koskeva yhteinen sääntelykehys sekä **[alkup. s. 9]** toimenpiteitä markkinoiden

väärinkäytön estämiseksi, jotta voidaan varmistaa unionin rahoitusmarkkinoiden luotettavuus, parantaa sijoittajansuojaa ja lisätä luottamusta näihin markkinoihin”.

- 34 Asetuksen 23 artiklan 2 kohdan g ja h alakohdassa säädetään, että toimivaltainen viranomainen voi pyytää sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten tai rahoituslaitosten hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista tai sähköisestä viestinnästä tai tietoliikennetietoja.
- 35 Toimivaltainen viranomainen voi myös vaatia kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa televiestintäoperaattorin hallussa olevia tietoliikennetietoja, jos voidaan perustellusti epäillä sisäpiirikauppoja ja sisäpiiritiedon laitonta ilmaisemista koskevan 14 artiklan a tai b alakohdan tai markkinoiden manipulointia koskevan 15 artiklan rikkomista ja jos näillä tiedoilla saattaa olla merkitystä tutkittaessa tällaista rikkomista.
- 36 Asetuksessa (johdanto-osan 65 perustelukappaleessa) korostetaan myös, että nämä kirjautumistiedot voivat olla ratkaisevan tärkeitä ja toisinaan ainoita todisteita, joiden avulla sisäpiirikaupat ja markkinoiden manipulointi voidaan havaita ja todistaa, sillä ne voivat paljastaa väärän tai harhaanjohtavan tiedon levittämisestä vastaavan henkilön henkilöllisyyden tai todistaa henkilöiden olleen yhteydessä toisiinsa tietyinä ajankohtana ja osoittaa kahden tai useamman henkilön välisen yhteyden.
- 37 Koska tällaisten valtuuksien käyttäminen voi olla ristiriidassa yksityis- ja perhe-elämän, kodin ja viestien kunnioitusta koskevan oikeuden kanssa, asetuksen mukaan jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään asianmukaisia ja tehokkaita suojaotoimia, jotka suojaavat mahdolliselta väärinkäytöltä rajaamalla kyseiset valtuudet koskemaan ainoastaan niitä tapauksia, joissa näiden valtuuksien käyttö on välttämätöntä vakavien tapausten tutkimiseksi asianmukaisesti, kun valtioilla ei ole olemassa vastaavia keinoja, joilla samaan lopputulokseen päästäisiin tehokkaasti; tästä seuraa, että joitakin asetuksen soveltamisalaan kuuluvia markkinoiden väärinkäyttöjä on pidettävä vakavina rikkomisina (johdanto-osan 66 perustelukappale).
- 38 Käsiteltävässä asiassa sisäpiiritiedot, jotka saattavat täyttää lainvastaisen markkinakäytännön aineellisen tunnusmerkistön, ovat tyypiltään suullisia ja salaisia.
- 39 On siis selvitettävä, miten direktiivin 2002/58 15 artiklan 1 kohta, kun se luetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 11 artiklan valossa, olisi sovitettava yhteen direktiivin 2003/6 ja asetuksen 596/2014 edellä mainituissa säännöksissä asetettujen vaatimusten kanssa. **[alkup. s. 10]**
- 40 Olemassa oleva oikeuskäytäntö ei vaikuta antavan riittävää selvyttä kyseessä olevista oikeussäännöistä ja tosiseikoista, joista ei ole lausuttu aiemmin, niin että tällaiseen kysymykseen voitaisiin vastata, joten on mahdotonta todeta, ettei ole perusteltua syytä epäillä sitä, miten unionin oikeutta on sovellettava. Unionin tuomioistuimelta on siis pyydettävä ennakkoratkaisua.

- 41 Siltä varalta, että Cour de cassation joutuisi toteamaan unionin tuomioistuimen antaman vastauksen perusteella, ettei kirjautumistietojen säilyttämistä koskeva Ranskan lainsäädäntö ole unionin oikeuden mukainen, on aiheellista esittää kysymys siitä, voidaanko kyseisen lainsäädännön vaikutukset pysyttää tilapäisesti voimassa, jotta vältetään oikeudellinen epävarmuus ja jotta aiemmin kerättyjä ja säilytettyjä tietoja voidaan käyttää kyseisen lainsäädännön mukaisessa tarkoituksessa.
- 42 Unionin tuomioistuimelle on siis esitettävä seuraavat päätösoasassa mainitut ennakkoratkaisukysymykset.

EDELLÄ ESITETYN PERUSTEELLA Cour de cassation päättää

[– –] *[toisen ja kolmannen valitusperusteen hylkääminen]*

[– –] *[ensimmäisen valitusperusteen todetaan jäävän vaille kohdetta]*

ESITTÄÄ Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1) Eivätkö sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY 12 artiklan 2 kohdan a ja d alakohta sekä markkinoiden väärinkäytöstä 16.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014, jolla ensin mainittu säädös korvattiin 3.7.2016 alkaen, 23 artiklan 2 kohdan g ja h alakohta, tarkasteltuina kyseisen asetuksen johdanto-osan 65 perustelukappaleen valossa, anna, – kun otetaan huomioon, että välitetyt tiedot ovat salaisia ja se, että kohteena voi olla suuri yleisö, – kansalliselle lainsäätäjälle mahdollisuutta velvoittaa sähköistä viestintää harjoittavat operaattorit säilyttämään kirjautumistiedot väliaikaisesti mutta yleisesti, jotta direktiivin 11 artiklassa ja asetuksen 22 artiklassa mainittu viranomainen voi silloin, kun tiettyjen henkilöiden on syytä epäillä osallistuneen sisäpiirikauppaan tai markkinoiden manipulointiin, vaatia operaattorilta sen hallussa olevat tallenteet tietoliikennetiedoista, jos on syytä olettaa, että tällaisilla tutkinnan kohteeseen liittyvillä tallenteilla voi olla merkitystä näytön saamiseksi väärinkäytöksen tapahtumisesta, ja mahdollistaa näin muun muassa sellaisen asianomaisten välisen yhteydenpidon jäljittämisen, joka on tapahtunut ennen epäilysten heräämistä?

2) Olisiko siinä tapauksessa, että Cour de cassation joutuisi unionin tuomioistuimen vastauksen perusteella toteamaan, ettei kirjautumistietojen säilyttämistä koskeva Ranskan lainsäädäntö ole unionin oikeuden mukainen, mahdollista, että tämän lainsäädännön vaikutukset pidettäisiin tilapäisesti voimassa, jotta välttyttäisiin oikeudelliselta epävarmuudelta ja jotta tätä ennen koottuja ja säilytettyjä tietoja voitaisiin käyttää johonkin kyseisen lainsäädännön mukaisista tarkoituksista?

3) Voiko kansallinen tuomioistuin pitää tilapäisesti voimassa sellaisen lainsäädännön vaikutukset, jonka nojalla markkinoiden väärinkäyttöä koskevissa

asioissa tutkinnasta vastaavan riippumattoman hallintoviranomaisen virkamiehet voivat hankkia kirjautumistietoja ilman tuomioistuimen tai jokin muu riippumaton hallintoviranomaisen suorittamaa ennakkovalvontaa?

[– –] *[neljännen valitusperusteen käsittelyn lykkääminen]*

[– –]

TYÖASIAKIRJA